ச□த்த□□ □டய சிங்க□சனம் இ□க்□ற இடம்

□பர்க□ ச□ப□ன் □ த□ க்□ □ எ□த□வண்□ய□ என்ன□வ□ ல்; இ□□ற□ ம் க□க்□ள்ள பட்டயத்□த உ□டயவர் □ச□ல்□ □றத□வ□.

உன் □□□யக□ளா ம், ச□த்த□□ □டய சிங்க□சன□□க்□ற இடத்□ல் □ □□□ □க்□ற□தா ம், □ என் ந□மத்□தப் பற்றிக் □க□ண்□□க்□ற□தா ம், ச□த்த□ன் □□□க□ண்□□க்□ற இடத்□□ல உங்க□ க்□ள்□ள எனக்□ உண்□மா ள்ள ச□ட்சிய□ன அந்□ப்ப□ என்பவன் □க□ல்லப்பட்ட ந□ட்ககி □ ம் என்□னப் பற்றி ம் □ □வ□சத்□த □ மதி த□ ய□ம□ □ந்த□தா ம் அறிந்□□க்□□றன்.

வெளி 2 : 12 - 17

தைரியங்கொண்ட சிலுவையின் போர்வீரர்கள், சாத்தானைத் தன் சொந்த ஸ்தலத்திலே மேற்கொண்டதால், ஆவியானவர் அவர்களைப் புகழுகிறார். அவர்கள் இயேசுவின் நாமத்திலும், அவருடைய விசுவாசத்திலும் போர் புரிந்து, அந்தகாரத்தின் அதிபதிகளின் பாளையங்களிலேயே அவர்களை மேற்கொண்டது, புகழ்ச்சிக்குரிய ஒரு செயலாகும். தாவீதின் வீரர்கள், அவன் தாகத்தைத் தீர்க்க விரோதிகளின் பாளையங்களில் தைரியமாக நுழைந்து, தண்ணீர் கொண்டு வந்ததுபோல், விசுவாசப் போர்வீரர்களாகிய இவர்களும் சாத்தானின் ஸ்தலத்தின்மேல் படையெடுத்து, மரணத் தருவாயி- ருந்தவர் களுக்குத் தங்கள் போதகத்தின் மூலம் இரட்சண்ணியம் என்னும் தண்ணீரைப் பருகக் கொடுத்தனர்.

சாத்தானின் சிங்காசனத்தைக் குறித்த தேவனுடைய வார்த்தைகள் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களின் செயலைப் பாராட்டி, அதே சமயத்தில் சபையில் ஆதிக்கம் பெற்ற பொல்லாங்கைக் கண்டித்து உணர்த்துகின்றன.

பெர்கமு சாத்தானின் சிங்காசனமும் இருப்பிடமும். பெர்கமு உண்மையாகவே சாத்தானின் இருப்பிடமாகத் திகழ்ந்ததென்று சபையின் சரித்திரம் நிரூபிக்கிறது.

தொடக்கத்தில் பாபிலோன் சாத்தானின் குடியிருப்பாயிருந்தது. அங்குதான் சாத்தானின் வழிபாடு முதன் முதலாகத் தொடங்கியது. "கூஷ் நிம்ரோதைப் பெற்றான்; இவன் பூமியிலே பராக்கிரமசா- யானான். இவன் கர்த்தருக்கு முன்பாகப் பலத்த வேட்டைக்காரனாயிருந்தான். ஆகையால், கர்த்தருக்கு முன்பாக பலத்த வேட்டைக்காரனான நிம்ரோதைப் போல என்னும் வழக்கச் சொல் உண்டாயிற்று. சிநெயார் தேசத்திலுள்ள பாபேல், ஏரேக், அக்காத், கல்னே என்னும் இடங்கள் அவன் ஆண்ட ராஜ்யத்திற்கு ஆதிஸ்தானங்கள்" *(ஆதி 10.8-10)* "பூமியெங்கும் ஒரே பாஷையும் ஒரேவிதமான பேச்சும் இருந்தது. ஜனங்கள் கிழக்கேயிருந்து பிரயாணம் பண்ணுகையில், சிநெயார் தேசத்தில் சம பூமியைக் கண்டு அங்கே குடியிருந்தார்கள். அப்பொழுது அவர்கள். நாம் செங்கல் அறுத்து, அதை நன்றாய்ச் சுடுவோம் வாருங்கள் என்று ஒருவரோடொருவர் பேசிக் கொண்டார்கள். கல்லுக்குப் பதிலாகச் செங்கல்லும், சாந்துக்குப் பதிலாக நிலக்கீலும் அவர்களுக்கு இருந்தது. பின்னும் அவர்கள், நாம் பூமியின் மீதெங்கும் சிதறிப் போகாதபடிக்கு, நமக்கு ஒரு நகரத்தையும், வானத்தை அளாவும் சிகரமுள்ள ஒரு கோபுரத்தையும் கட்டி, நமக்குப் பேர் உண்டாகப் பண்ணுவோம் வாருங்கள் என்று சொல்- க்கொண்டார்கள். மனுபுத்திரர் கட்டுகிற நகரத்தையும் கோபுரத்தையும் பார்க்கிறதற்குக் கர்த்தர் இறங்கினார். அப்பொழுது கர்த்தர். இதோ ஜனங்கள் ஒரே கூட்டாய் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவருக்கும் ஒரே பாஷையும் இருக்கிறது; அவர்கள் இதைச் செய்யத் தொடங்கினார்கள்; இப்பொழுதும் தாங்கள் செய்ய நினைத்தது ஒன்றும் தடைபடமாட்டாது என்று இருக்கிறார்கள். நாம் இறங்கிப்போய், ஒருவர் பேசுவதை மற்றொருவர் அறியாதபடிக்கு அங்கே அவர்கள் பாஷையைத் தாறுமாறாக்குவோம் என்றார். அப்படியே கர்த்தர் அவர்களை அவ்விடத்தி- ருந்து பூமியின் மீதெங்கும் சிதறிப்போகப் பண்ணினார்.; அப்பொழுது நகரம் கட்டுகிறதை விட்டுவிட்டார்கள். பூமியெங்கும் வழங்கின பாஷையைக் கர்த்தர் அவ்விடத்தில் தாறுமாறாக்கின படியால், அதின் பேர் பாபேல் எனப்பட்டது; கர்த்தர் அவர்களை அவ்விடத்தி- ருந்து பூமியின் மீதெங்கும் சிதறிப்போகப் பண்ணினார்" *(ஆதி 11. 19).*

பாபிலோன் நகரம் ஆதியில் பாபேல் என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டது. அது "குழப்பம்" என்று பொருள்படும். காமின் குமாரனான கூஷ் என்பவனால் அது

ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, அவனுடைய குமாரனாகிய நிம்ரோத்தின் காலத்தில் வல்லமை பொருந்திய சாம்ராஜ்யமாக விளங்கியது. நிம்ரோத் மூன்று மகத்தான காரியங்களைச் சாதித்தான் என்று வேதமும், சரித்திரமும் கூறுகின்றன. முதலாவதாக அவன் பலமுள்ள இராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்தான். இரண்டாவதாக அவன் தன்னுடைய சொந்த மார்க்கத்தைப் பரப்பினான். மூன்றாவதாக அவன் தனக்குக் கீர்த்தியைச் சம்பாதித்தான். இவ்வாறு, அவனுடைய விருப்பங்கள் அனைத்தும் பூர்த்தியாயின. எல்லா உலக ராஜ்யங்களைக் காட்டிலும் பாபிலோன் சாம்ராஜ்யம் தலைசிறந்து விளங்கியதால், அது "பொன்தலை" (Head of Gold) என்று சரித்திரத்தில் அழைக்கப்படுகிறது. நிம்ரோத்தின் மார்க்கம் உலகெங்கும் பரவி, எல்லா விக்கிரகாராதனைகளுக்கும், கட்டுக்கதைகளுக்கும் ஆதாரமாக விளங்கினது என்று சரித்திரவாயிலாக நிரூபிக்க முடியும். இம்மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடித்து தொழப்பட்ட தெய்வங்கள் வித்தியாசமான நாடுகளில் வெவ்வேறு பெயர்களால் அறியப்படுகின்றன. சாத்தானோடு இம்மார்க்கம் சம்பந்தப்பட்டதாக ஏசாயா 14-ம் அதிகாரமும் வெளி 17-18 அதிகாரங்களும் கூறுகின்றன. நிம்ரோத் தனக்கென கீர்த்தியைச் சம்பாதித்துக்கொண்டதன் மூலம் அவனும் அவனைச் சார்ந்தவர்களும் வித்தியாசமான பெயர்களில் அநேக வருஷங்களாக, வணங்கப்பட்டு வருகின்றனர். இயேசுகிறிஸ்து தம்முடைய சகோதரருக்குத் தம்மை வெளிப்படுத்தும் காலம் வரை, நிம்ரோத்தின் வழிபாடு நீடிக்கும்.

மற்ற நாடுகளின் சரித்திரம் வேதாகமத்தில் எழுதப்படாததால், பாபிலோனிய மார்க்கம் பெர்கமுவில் பரவிய விதத்தைச் சரித்திரத்தின் மூலமாகத்தான் நாம் அறிய முடியும். எகிப்திய, கிரேக்க பழக்கங்களின் குறிப்புகளி- ருந்து இவைகளைக் குறித்து நாம் பெரும்பாலும் அறியலாம். ஏனெனில் விஞ்ஞான அறிவையும், கணித அறிவையும் எகிப்தியர் கல்தேயரிடமிருந்து பெற்றனர். கிரேக்கர்கள் இவைகளை எகிப்தியர்களிடமிருந்து பெற்றனர். பண்டைய காலத்தில் இந்நூல்கள், மார்க்கத்தின் ஒரு பாகமாகக் கருதப்பட்டு, அவைகளைக் கற்பிக்கும் பொறுப்பு, மார்க்க ஆசாரியர்களிடம்ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தன. ஒரு தேசம் மற்றொரு தேசத்தை வெல்லும்போது, தோற்கடிக்கப்பட்ட தேசம் ஜெயித்த தேசத்தின் மார்க்கத்தைக் கடைபிடிப்பது அக்காலத்தின் வழக்கமாயிருந்தது. கிரேக்கர்களும், பாபிலோனியரும் ஒரேவிதமான இராசிமண்டலத்தின் அடையாளங்களைப் (Signs of the zodiac) பின்பற்றுவது இதன் காரணமாகத் தான் இருக்க வேண்டும். அநேக தெய்வங்களை

வழிபடும் பழக்கத்தை கிரேக்கர்கள் எகிப்தியரிடமிருந்து பெற்றனரென்று எகிப்தியரின் புராதன நூல்களில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாறு பாபிலோனின் பழக்க வழக்கங்கள் தேசத்திற்குத் தேசம் பரவி, ரோமாபுரி, சீனா, இந்தியா, அமெரிக்கா தேசங்களில் காணப்பட்டன.

ஆதிகாலத்தில் மக்கள் கடைபிடித்த மார்க்கம் பாபிலோனிய மார்க்கத்தி- ருந்து வேறுபட்டது என்று புராதன சரித்திரங்கள் கூறுகின்றன.

ஆதிகாலத்தில் ஒரே தேவனின் வழிபாடு உண்டாயிருந்ததென்றும், அந்த தேவன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவரும் (Supreme), நித்தியமுள்ளவரும், காணப்படாதவருமாயிருந்து, தம்முடைய வார்த்தையினால் சகலத்தையும் சிருஷ்டித்து, அன்பும், உத்தமமும், நீதியும் பொருந்தியவராகக் கருதப்பட்டா ரென்று வில்கின்ஸன் (Wilkinson), மால்லெட் (Mallett) என்னும் சரித்திர நிபுணர்கள் கூறுகின்றனர், பின்னர் சாத்தான் மக்களின் இருதயங்களையும் சிந்தனைகளையும் பாழாக்கி சத்தியத்தைப் புறக்கணிக்கச் செய்தான். தேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சாத்தான், மக்கள் சிருஷ்டிகரை வழிபடுவது போன்று, அவனையும் வழிபடவேண்டுமென விருப்பங் கொண்டு, மக்களின் இருதயத்தைக் கவர்ந்து, அவனைத்தொழும்படி ஏவினான். உலக முழுவதும் அவனுடைய மார்க்கம் பரவவேண்டுமென்ற அவனுடைய விருப்பம் உண்மையாகவே நிறைவேறிற்று. தேவன் ரோமரின் நிருபத்தில் இதை ஆமோதிக்கிறார். "அவர்கள் தேவனை அறிந்தும், அவரைத் தேவனென்னு மகிமைப்படுத்தாமலும் ஸ்தோத்தரியாமலுமிருந்து, தங்கள் சிந்தனைகளினாலே வீணரானார்கள்; உணர்வில்லாத அவர்களுடைய இருதயம் இருளடைந்தது. தேவனுடைய சத்தியத்தை அவர்கள் பொய்யாக மாற்றி, சிருஷ்டிகரைத் தொழுது சேவியாமல் சிருஷ்டியைத் தொழுது சேவித்தார்கள்" (ரோமர் 1.21, 25). சாத்தான் தேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவன், அவன் விடிவெள்ளியின் மகனென்று வேதத்தில் அழைக்கப்படுகிறான், ஒருகாலத்தில் சத்தியம் பரவியிருந்த மக்களிடையே, தேவனைப் புறக்கணிக்கும் ஒரு கூட்டம் நாளடைவில் தோன்றி, பேய்களின் வழிபாட்டை உலகம் முழுவதும் பரப்பிற்று, சேமின் சந்ததியார் சத்தியத்தைக் கடைபிடித்து, பிசாசின் பொய்களுக்குச் செவி கொடுத்த காமின் சந்ததியாரோடு போராடினர் என்று சரித்திரம் நிரூபிக்கிறது. இதைக் குறித்து அதிகம் விவரிக்க

அவசியமில்லை. உலகத்தில் இரண்டு மார்க்கங்களுண்டு என்றும், அவைகளில் பொல்லாங்கான மார்க்கம் உலகெங்கும் பரவியிருக்கிறது என்பதைக் காண்பிக்கவே இவை கூறப்பட்டன.

பாபிலோனில், ஒரு தேவனின் வழிபாடு (monotheism) அநேக தெய்வங்களின் வழிபாடாக (Polytheism) மாறிற்று. தேவனுடைய சத்தியத்திற்கு விரோதமாக, பிசாசின் பொய்கள் அப்பட்டினத்தில் எழும்பின. உண்மையாகவே சாத்தான் இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனாக, அவனால் வஞ்சிக்கப்பட்டவர்களால் தொழப்பட்டான்.

அநேக தெய்வங்களைக் கொண்ட விரோதியின் மார்க்கம் திரித்துவப் போதனையைக் கொண்டு தொடங்கப்பட்டது. பூர்வ காலத்திலேயே இந்த "மூன்று ஆட்களைக் கொண்ட ஒரு தேவனின்" தத்துவம் ஆரம்பமானது. இக்காலத்திய வேத பண்டிதர்கள் இச்சரித்திரம் அறியாதது வியக்கத்தக்கது. தங்கள் முன்னோர்களைப் போன்று இவர்களும் வஞ்சிக்கப்பட்டு மூன்று ஆட்களைக் கொண்ட தேவத்துவத்தை விசுவாசிக்கின்றனர். இந்தப் போதனைக்கு ஆதாரமாக வேதத்தில் ஒரு வாக்கியத்தையாகிலும் அவர்கள் காண்பிக்கட்டும். காமின் சந்ததியார் மூன்று கடவுள்களின் தத்துவத்தைக் கொண்ட சாத்தானின் வழிபாட்டில் ஈடுபட்டபோது, சேமின் சந்ததியாரில் ஒருவராகிலும் இதை அனுசரிக்காம- ருந்தது அதிசய மூட்டுகின்றதல்லவா? தேவத்துவத்தில் மூன்று ஆட்கள் உண்டாயிருப்பார்களாயின் பின்னை ஏன் எபிரேயர்கள் "இஸ்ரவேலே கேள்! நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் ஒருவரே கர்த்தர்" என்று விசுவாசிக்க வேண்டும்? சேமின் சந்ததியில் பிறந்த ஆபிரகாம் ஒரே தேவனை இரண்டு தூதர்களோடு கண்டான்.

திரித்துவக் கொள்கை ஆதியில் பாபிலோனில் சமபக்க முக்கோணத்தின் (equilateral triangle) உதவியைக் கொண்டு விவரிக்கப்பட்டு, அவ்வாறே இன்று ரோமாபுரியிலும் விளக்கப்படுகிறது. எபிரேயர்கள் இவ்விதமான எண்ணத்தை உடையவர்களாயிருந்ததில்லை, அப்படியெனில் யாருடைய கொள்கை சரியானது, பாபிலோனியருடைய கொள்கையா? அல்லது எபிரேயரின் கொள்கையா? ஆசியாவில் மூன்று கடவுள்கள் கொண்ட தேவத்துவம் மூன்று தலைகளும் ஒரு தேகமும் கொண்ட ஒரு சொரூபத்தால் விளக்கப்பட்டது. சொரூபத்தின் மூன்று தலைகளும் மூன்று சக்திகளைக் குறிக்கின்றன. இந்தியாவில், ஒரே தேவன் மூன்று

உருவங்களைக் கொண்டவராயிருக்கிறார் என்று கருதப்படுகிறது. நவீன வேத சாஸ்திரம் இந்தத் தத்துவத்தை ஒட்டி அமைந்திருக்கிறது. ஜப்பான் தேசத்தில் மூன்று தலைகளைக் கொண்ட புத்த சிலையொன்றுண்டு. இவைகளெல்லாவற்றைக் காட்டிலும் திரித்துவ கொள்கையை நன்கு விளக்குவது பின்வரும் உருவங்களைக் கொண்ட ஒரு அமைப்பு. (1) பிதாவாகிய தேவனைக் குறிக்கும் ஒரு கிழவனின் தலை, (2) வித்தாகிய குமாரனைச் சித்தரிக்கும் ஒரு வட்டம் (Circle), (3) பரிசுத்த ஆவியை வெளிப்படுத்தும் புறாவின் சிறகுகளும் வாலும் தேவத்துவத்தில் பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி என்னும் மூன்று ஆட்கள் உண்டு என்னும் திரித்துவப் போதனையை இது நன்றாக விவரிக்கிறது. ரோமாபுரியிலும் இத்தத்துவமும் கைக்கொள்ளப்படுகிறதை நீங்கள் காணலாம், விசுவாசத்தின் தந்தையாகிய ஆபிரகாமுக்கும் அவனுடைய சந்ததியாருக்கும் தேவத்துவத்தைக் குறித்த வெளிப்பாடு உண்டாயிருந்ததைப் பார்க்கிலும் சாத்தானுக்கும் அவனை வழிபடுபவர்களுக்கும் அதிகம் உண்டாயிருந்தது என்று நாம் நம்பமுடியுமா? தேவனுடைய பிள்ளைகளைக் காட்டிலும் சாத்தானின் பிள்ளைகளுக்கு தேவனைப் பற்றிய அறிவு அதிகமாயிருக்கக்கூடுமா? நவீன வேதபண்டிதர்கள் திரித்துவத்தைக் குறித்துப் பேசும்போது நேர்முகமாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ அவ்வாறு விசுவாசிக்கின்றனர். இங்கு குறிக்கப்பட்டவைகள் யாவும் முற்றிலும் உண்மை என்பதை நான் கூற ஆசிக்கிறேன்" சாத்தான் பொய்யனும் பொய்க்குப் பிதாவுமாயிருக்கிறபடியால் அவன் அளிக்கும் எந்த வெளிப்பாடும் பொய்யாகவே இருக்க வேண்டும். அவன் ஒரு கொலைகாரன். அவனுடைய திரித்துவப் போதனையும் ஆயிரக்கணக்கானவர்களை நிர்மூலமாக்கி இயேசு கிறிஸ்து வரும்வரை இன்னும் அநேகரை நிர்மூலமாக்கும்.

சாத்தான் முத- ல் உண்மையான தேவத்துவத்தில் சிறிய மாற்றத்தை மாத்திரம் கொண்டுவந்தான் என்று சரித்திர வாயிலாக நாம் அறியலாம். அப்பொழுது தேவன் பின்வருமாறு அறியப்பட்டார்; 1. நித்திய பிதா, 2. மானிடத் தாய்க்குள் உருவாக்கப்பட்ட தேவனுடைய ஆவி, 3. அதன் விளைவினால் உண்டான திவ்விய குமாரன் (ஸ்திரீயின் வித்து), சாத்தான் இதோடு நின்றுவிடவில்லை. மக்கள் அவனை முழுவதுமாக வழிபட வேண்டுமென்று கருதி ஈடுபட்ட செய- ல், அவன் இன்னும் பூரண வெற்றிபெறவில்லை. ஆகையால் அவன் அவர்களைச் சத்தியத்தினின்று அதிகமாக விலகச் செய்தான், காணக்கூடாத

மகத்தான நித்தியபிதா, மக்களின் விவகாரங்களில் கவலை கொள்ளாமல் மௌனமாக இருக்கிறாரென்றும் ஆகையால் அவரை மௌனமாகத் தொழுது கொள்ளலாம் என்னும் போதனையை அவன் உலகமெங்கும் பரப்பினான், இதன் காரணமாக, தேவன் மறைமுகமாக அசட்டை செய்யப்பட்டார், இன்றைக்கும் இந்தியாவில் சிருஷ்டிகராகிய மௌன தேவனுக்கு ஆலயங்கள் எழுப்பப்பட்டிருக்கக் காணலாம்.

சிருஷ்டிகராகிய பிதாவைத் தொழுது கொள்ள அவசியமில்லாததால், மக்கள் தாயையும், பிள்ளையையும் வழிபடத் தொடங்கினர். எகிப்தில் ஈஸிஸ் (Isis) என்ற பெயர் கொண்டதாயும், ஒஸிரிஸ் (Osiris) என்ற பெயர்கொண்ட மகனும் தொழப்பட்டனர். இந்தியாவில் இஸி (Isi), ஈஸ்வரன் (Iswara) என்ற பெயர்கள் கொண்டும், ஆசியாவில் சிபேல் (Sybele), டாயஸ் (Deoius) என்ற பெயர்களிலும் தாய்சேய் வழிபாடு நடந்துவந்தது. ரோமாபுரியிலும், கிரேக்க நாடுகளிலும், சீனாவிலும் இது பரவியது. சில ரோமன் கத்தோ- க்க மிஷனரிமார்கள் சீனாவுக்குச் சென்றபோது, ரோமாபுரியின் வாடிகன் அரண்மனையி- ருந்த தாய்-சேய் சொரூபத்தைப் போன்று, அந்நாட்டிலும் இருப்பதைக் கண்டு அவர்கள் வியப்புற்றனர்.

இவைகளுக்கெல்லாம் மூலம் தாய்-சேய் யாரென்பதை நாம் ஆராய்வோம், செமிராமிஸ் (Semiramis) என்பவள் பாபிலோனில் மூலத்தாய் தேவியாயிருந்தாள். அவள் ரீயா (Rhea) என்று கிழக்கத்திய நாடுகளில் வழங்கப்பட்டாள். அவள் கையிலேந்தியது குழந்தையாயிருப்பினும், அவன் உயரமுள்ளவனாகவும், திடகாத்திரமுள்ளவனாகவும், பெண்களை வசீகரிக்கத் தக்க அழகுள்ளவனாகவும் விவரிக்கப்பட்டான். அவன் தம்மூஸ் (Tammuz) என்று வேதத்தில் அழைக்கப்படுகிறான் (எசே 8.14). எழுத்தாளர்கள் அவனை பாக்கஸ் (Bacchus) என்று அழைத்தனர். பாபிலோனில் அவன் நீனஸ் (Ninus) என்ற பெயரால் அறியப்பட்டான், அவன் ஒரே சமயத்தில் கணவனாகவும் மகனாகவும் இருப்பதாகக் கருதப்படுவதால் (Husband-Son), அவன் குழந்தையாகத் தோற்றமளித்தாலும், வ- மையுள்ளவனாக விவரிக்கப்படுகிறான். இந்தியாவிலே

ஈஸ்வரன் தன்னுடைய மனைவியாகிய ஈஸியின் முலைப்பாலை அருந்துவது போல் சொரூபங்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

பாபிலோனில் நீனஸ் என்று அழைக்கப்பட்டவனே வேதத்தில் கூறப்பட்ட நிம்ரோத் என்பதைச் சரித்திரத்தோடு ஆதியாகமத்தில் எழுதப்பட்டவைகளை ஒப்பிடும்போது அறியலாம். பாம்பேயஸ் (Pom peius) என்பவர் "நீனஸ் என்னும் அசீரியாவின் ராஜா, படையெடுப்பின் வாஞ்சையின் காரணத்தால், முன்புண்டாயிருந்த மிதமான ஜீவியத்தின் முறைகளை மாற்றிப்போட்டான். அடுத்துள்ள நாடுகளோடு முதன்முதல் போர் செய்தவன் இவனேயாகும். அசீரியா தொடங்கி - பியா வரையுள்ள எல்லா நாடுகளையும் அவன் விரைவில் கைப்பற்ற, அவர்களின் போர்செய்யும் முறையைக் குறித்த அறியாமை சாதகமாயிருந்தது" என்று கூறுகிறார். டயோடரஸ் (Diodorus) என்பவர், "நீனஸ் என்பவன் சரித்திரத்திலேயே மிகவும்புராதன அசீரிய ராஜா, போர் செய்வதில் ஆர்வங்கொண்டு, அவன் அநேக வா- பர்களைப் போர் செய்யும் முறைமையில் பழக்கினான். பாபிலோனியா என்று பின்னர் அழைக்கப்பட்ட நாடுகளை அவன் கைப்பற்றினான்" என்று எழுதியிருக்கிறார். நீனஸ் என்பவன் பாபிலோனில் மகத்தானவனாய் விளங்கி, பாபேலைக் கட்டி, அசீரியாவைக் கைப்பற்றி அதன் அரசனாகி, பாம்பேயஸ் உரைத்தவண்ணம் போர் செய்யப் பழக்கமில்லாதவர் களாய் மிதமான ஜீவியத்தைக் கடைப்பிடித்த மக்களை வென்று, அநேக ராஜ்யங்களைச் சொந்தமாக்கிக் கொண்டான். நிம்ரோத்தின் சாம்ராஜ்யத்தைப் பற்றி ஆதியாகமம் பின்வருமாறு உரைக்கிறது. "சிநெயார் தேசத்திலுள்ள பாபேல், ஏரேக், அக்காத், கல்னே என்னும் இடங்கள் அவன் ஆண்ட ராஜ்யத்திற்கு ஆதிஸ்தானங்கள்" அந்த தேசத்திலிருந்து அசூர் புறப்பட்டுப் போய், நினிவேயையும் ரெகோபாத் பட்டணத்தையும், காலாகையும், நினிவேக்கும் காலாகுக்கும் நடுவாக ரெசேனையும் கட்டினான். (அதி 10. 10-12). "அசூர்" என்பது வினைச் சொல்லாகும், மொழிப் பெயர்ப்பாளர்கள் தவறாக அதைப் பெயர்ச் சொல்லாக மொழி பெயர்த்துவிட்டனர். அப்பதம் "பலப்படுத்திக் கொண்டான்" என்னும் அர்த்தம் பெறும். அப்படியெனில் வேதத்தின் நிம்ரோம் தான் பாபிலோனின் நீனஸ் ஆவான். அவன் உலகத்தில் முதன்முறையாக சைனியத்தை ஏற்படுத்தி, கடின அப்பியாசத்தின் மூலம் அவர்களை யுத்தத்திற்குப் பழக்குவித்து, சிநெயார் தேசத்திற்கப்பால் சென்று

தேசங்களை வென்று, நினிவே போன்ற பட்டினங்களைக் கட்டினான். பாழடைந்த நினிவே இன்றைக்கும் "நிம்ரௌத்" (Nimroud) என்று அழைக்கப்படுகிறது.

நீனஸ் யாரென்பதை நாம் கண்டுபிடித்துவிட்டோம். அவனுடைய தகப்பனைக் குறித்து சிறிது ஆராய்வோம். சரித்திரத்தில் அவன் "பேல்" (Bel) என்று அழைக்கப்படுகிறான். பாபிலோன் ஸ்தாபிக்கப்பட அவசியமாயிருந்த எல்லா ஒழுங்குகளையும் அவன் செய்த பிறகு அவனுடைய குமாரனான நீனஸ் அதை ஸ்தாபித்து அதன் முதல் ராஜாவானான். வேதத்தில் கூஷ் என்பவன் நிம்ரோத்தின் தகப்பனென்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. "கூஷ் நிம்ரோத்தைப் பெற்றான்" (ஆதி 10.8). காம் என்பவன் கூஷைப் பெற்றான் (ஆதி 10.6). எகிப்திய சரித்திரத்தில் பேல் என்பவன், "ஹெர்மிஸ்" Hermes) என்ற பெயரால் அறியப்படுகிறான். "ஹெர்மிஸ்" என்ற பதத்திற்குக் "காமின் குமாரன்" என்று அர்த்தம். அப்படியெனில் கூஷ் என்பவனுக்குப் பேல் என்பது மறுபெயராயிருக்க வேண்டும். விக்கிரக தெய்வங்களின் கருத்துக்களை அவன் வெளியிட்டதாகக் கருதப்பட்டானென்று சரித்திரம் கூறுகிறது. மெற்கூரி என்பது அவனுடைய வேறொரு பெயராகும். (அப் 14. 11-12).

இவனைக் குறித்து ஹைஜினஸ் (Hyginus) என்னும் சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர் பின்வருமாறு கூறுகிறார். "அநேக காலங்களாக மக்கள் ஜவ் (Jove) (அதாவது யெகோவா) என்னும் தேவனின் அதிகாரத்திற்குக் கீழ்பட்டு, தங்களுக்கென பட்டினங்கள் ஒன்றையும் ஸ்தாபிக்காமலும், சட்டங்கள் ஒன்றும் உண்டாக்கிக் கொள்ளாமலும், ஒரே மொழியைப் பேசி வந்தனர். அதன் பின்பு அவர்கள் வித்தியாசமான மொழிகளைப் பேசியபோது, அவைகளுக்கு மெர்கூரி (பேல், கூஷ்) அர்த்தம் கூறிவந்தான். இவனே பூமியை மக்களுக்கு நாடுகளாகப் பகிர்ந்து கொடுத்தான். அதன் பின்பு, நாடுகளிடையே சச்சரவு ஏற்பட்டது" மக்கள் உண்மையான தேவனை விட்டுப் பின்வாங்கி வித்தியாசமான மார்க்கத்தைப் பின்பற்றக் காரணமாயிருந்தவன் நிம்ரோத்தின் தகப்பனான கூஷ் (அல்லது பேல்) என்பதை நாம் இதன் மூலமாக அறியலாம். பாபேல் கோபுரம் கட்டுவதன் எண்ணத்தை மக்களுக்குள் புகுத்தியது இவனே. அவனுடைய மகன் நிம்ரோத், அதைக் கட்டிமுடித்தான். கோபுரம் கட்டுவதற்கு மக்களை ஊக்குவித்ததன்

விளைவாக அவர்களிடையே பிரிவினையும், குழப்பமும் ஏற்பட்டது என்பதை நாமறிவோம்.

அநேக தெய்வங்களின் வழிபாட்டை கூஷ் மக்களிடையே புகுத்தினான். மக்கள் மனிதரைத் தெய்வங்களாகத் தொழ ஆரம்பித்தபோது, கூஷ் தெய்வங்களின் தகப்பனாகக் கருதப்பட்டான். ரோம புராணங்களில், "ஜானஸ்" (Janus) என்ற பெயர் இவனுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அவன் இரண்டு தலைகள் கொண்டு, ஒரு தடியும் கையில் ஏந்தினவனாக அவைகளில் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கிறான். அந்தத் தடியின் மூலம் அவன் மக்களைத் தாறுமாறாக்கிச் சிதறிடித்தான் என்று புராண சரித்திரம் கூறுகிறது. ஜானஸ், "முன்னோர்கள் என்னைக் "குழப்பம்" என்று அழைத்தனர் என்று கூறியதாக ஓவிட் (Ovid) என்பவர் எழுதியிருக்கிறார். ஆம், வேதத்தில் கூஷ் என்று அழைக்கப்பட்டவன் பேல், பேலஸ், ஹெர்மிஸ், ஜானஸ் போன்ற வித்தியாசமான பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டான். அவன் ஒரு தேவனின் வழிபாட்டை (Monotheism) எதிர்த்து, தேவர்களின் கருத்துக்களை அவன் மக்களுக்கு எடுத்துரைப்பவன் என்னும் எண்ணத்தை அவர்களிடையே பரப்பினான். அதனால் தேவன் கோபங்கொண்டு, மக்களைச் சிதறடித்து அவர்களிடையே குழப்பத்தையும் பிரிவினையையும் உண்டாக்கினார்.

தேவர்கள் மனிதர்களின் மூலம் வெளிப்படுகின்றனரென்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. இதன் மூலமாக "முன்னோர்களின் வழிபாடு" (Ancestor Worship) மக்களிடையே தோன்றிற்று. இதைக் குறித்து சரித்திரத்தில் ஆராய முற்படுவோம்.

பிதா, குமாரன், ஆவி என்னும் மூன்று கடவுள்களின் வழிபாட்டை கூஷ் முதன் முத- ல் ஏற்படுத்தினான் என்று சரித்திரம் கூறுகிறது. இவர் மூவரும் எல்லாவற்றிலும் சமமானவர்கள். ஸ்திரீயின் வித்து இவ்வுலகத்தில் தோன்றும் என்பதைக் கூஷ் அறிந்திருந்தான். ஆகையால் அஞ்ஞான வழிபாட்டில் ஒரு ஸ்திரீயும் அவள் வித்தும் இடம் பெறவேண்டும். நிம்ரோத் மரித்த பிறகு, அவனுடைய மனைவியாகிய செமிராமிஸ் (Semiramis) என்பவள் அவனைத் தெய்வமாக்கி, அவள் அவன் தாயெனக் கூறிக்கொண்டாள், பின்னர் அவள் தேவர்களின் தாயாக ஆக்கப்பட்டாள் (இதைப் போன்று மரியாளும் ரோமன் சபையில் தேவியாக ஆக்கப்பட்டாள். அவள் பாவமில்லாதவளாயிருந்து, தேவனின்

தாயாகும் சிலாக்கியம் பெற்றாள் என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர்). செமிராமிஸ் நிம்ரோதை “செரோஷ்டா (Zeorashta) என்று அழைத்தாள், அதற்கு “வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஸ்திரீயின் வித்து” என்று அர்த்தம்.

சிறிது காலம் கழித்து, அந்த ஸ்திரீ, மகனைக் காட்டிலும் அதிகமாக மக்களின் கவனத்தைக் கவர்ந்தாள். கூடிய சீக்கிரத்தில், அவள் தன்னுடைய குதிங்கா- ன்கீழ் சர்ப்பத்தை நசுக்குவது போன்று சித்தரிக்கப்பட்டு, “விண்ணுலக ராணி” என்று அழைக்கப்பட்டாள். அது போன்று, இன்றைக்கு இயேசுவின் தாயாகிய மரியாள் தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டு, அவளுக்கில்லாத தன்மைகள் பெற்றவளாகக் கருதப்பட்டு, “மத்தியஸ்தம் செய்யும் மரியாள், எல்லா விசுவாசிகளுக்கும் தாயான மரியாள், “சபையின் தாய்” போன்ற வெவ்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறாள், பாபிலோனிய வழக்கமான முன்னோர்களின் வழிபாடு” எல்லா மார்க்கத்தைக் காட்டிலும் ரோமன் கத்தோலிக்க மார்க்கத்தில் அதிக இடம் பெற்றிருக்கிறது.

பாபிலோனில் தான் இயற்கையின் வழிபாடும் முதன் முதலாகத் தோன்றியது. சூரியனையும், சந்திரனையும் அந்நாட்டு மக்கள் தெய்வங்களாகத் தொழ ஆரம்பித்தனர். இயற்கையில் காணப்படும் எல்லாவற்றிலும் சூரியன் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. மனிதனுக்கு நெருப்பு உருண்டையாக அது வானத்தில் காணப்பட்டு, அவனுக்கு வெளிச்சத்தையும் உஷ்ணத்தையும் அளிக்கிறது. அதன் காரணமாக அது முக்கியமான தெய்வமாக “பாகால்” என்ற பெயரில் அக்காலத்தில் தொழப்பட்டது. அநேக சமயங்களில் சூரியன் ஒரு நெருப்பு வட்டமாகச் சித்திரிக்கப்பட்டது. சொற்ப காலத்திற்குள், சர்ப்பம் இவ்வட்டத்தைச் சுற்றி வரையப்பட்டு, சூரியனின் அடையாளமாகக் கருதப்படடது. மக்களும் சர்ப்பத்தை வணங்குவதன் மூலம், சூரியதேவனை வணங்குவதாக எண்ணினர். அப்பொழுது தான் சாத்தானின் இருதயத்திற்குள் உண்டாயிருந்த வாஞ்சை நிறைவேறியது. அவன் ஒரு தெய்வமாகத் தொழப்பட்டான். அவனுடைய சிங்காசனம் நிலைநிறுத்தப்பட்டது. அவனுடைய அடிமைகள் அவனுக்குத் தலை வணங்கினர். பெர்கமுவில் அவன் உயிருள்ள சர்ப்பமாகத் தொழப்பட்டான். நன்மை தீமை அறியத்தக்க விருட்சம், உயிருள்ள சர்ப்பத்தின் ரூபத்தில் ஏவாளை மாத்திரமல்ல, மானிட வர்க்கத்தின் பெரும்பாலாரை வஞ்சித்தது.

பாபிலோன் சாத்தானின் இருப்பிடமாயிருக்க, பெர்கமு எவ்வாறு அவனுடைய உறைவிடமாயிற்று என்பதைச் சரித்திரம் விளக்குகிறது. மேதியரும், பெரிசியரும், பாபிலோனைக் கைப்பற்றியபோது, ஆசாரிய உத்தியயோத்தைச் செய்த அத்தாலஸ் (Attalus) என்னும் ராஜாவும் அவனைச் சார்ந்த ஆசாரியர்களும் பெர்கமுவுக்குச் சென்றனர். இவன் தன்னுடைய ராஜய்த்தை ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் வெளிப்புறத்தில் ஏற்படுத்தி, பிசாசின் பாதுகாப்பில் செழித்தோங்கினான். அஞ்ஞான வழிபாடு பெர்கமுவில் தலையெடுக்க இவன் காரணமாயிருந்தான்.